

ἀπόκεινται ἐν διαφόροις βιβλιοθήκαις ἀνέκδοτοι. 2) Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς. Τοῦ πονήματος τούτου μνείαν ποιῆται Νικόλαος Κομν. ὁ Παπαδόπουλος ἐν Praenotiones Mystagogicae σελ. 185, ἔνθα καὶ τεμάχιον παρατίθησιν ἐκ τοῦ δευτέρου κεφαλαίου.

Μιχαὴλ Ψελλός, ἐγεννήθη ἐκ γονέων ἐπιφανῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1020, ὑπῆρξε συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, εἶτα δὲ ἐγένετο μοναχὸς καὶ ἐτελεύτησε τὸν βίον ἐν ἔτει 1106. Ἦν δὲ ἀνὴρ σοφώτατος καὶ πολυγραφώτατος, ἐπίσημος φιλόσοφος, θεολόγος, ἱστορικός, μαθηματικός, ρήτωρ καὶ ἰατρός. Εἰς πάσας δὲ ταύτας τὰς ἐπιστήμας συνέγραψε πολλὰ συγγράμματα, ἐξ ὧν τινὰ μὲν ἐξεδόθησαν, τὰ δὲ πλεῖστα μένουσιν ἔτι ἀνέκδοτα, περὶ ὧν ὄρα Fabricii Biblioth. graec. τόμ. 10 σελ. 44. Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔγραψεν ὁ Ψελλὸς καὶ 1) Πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Μιχαὴλ κεφάλαια θεολογικὰ ἔνδεκα, ἐν οἷς διέλαβε καὶ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς. Ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων Δοσιθεοῦ ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης ἐν Ἰασιῶ τῷ 1698 ἔτει. 2) Ἑρμηνείαν τοῦ ἁγίου Συμβόλου, ἣτις ἀπόκειται ἀνέκδοτος ἐν τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ τῶν Παρισίων μετὰ πολλῶν ἄλλων συγγραμμάτων τοῦ Ψελλοῦ.

Θεοφύλακτος, Διάκονος καὶ ρήτωρ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὧν, ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Βουλγαρίας περὶ τὸ ἔτος 1075. Ἐτελεύτησε δὲ μετὰ τὸ ἔτος 1107 (α). Ὁ ἐξ Εὐβοίας μὲν τὸ γένος ἔλκων, πολὺς δὲ περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παιδείαν ὑπάρχων ἱεράρχης οὗτος, πλὴν τῶν ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τοῦ Εὐαγγελίου κατὰ τῶν λατινικῶν καινοτομιῶν παρέργως γραφέντων,

(α) Herzog Real-Encyklopädie.

